

[Erhard Jakobsen]

sat til at undervise i. En socialvejleder – du godeste, hvis han vejleder klienten og siger: du har i øvrigt valgt et forkert politisk parti, så er han færdig med at være vejleder. Det samme må gælde præsten. Naturligvis skal præsten ikke fortælle noget henne i kirken om Schlüterregeringens angreb på de stakels fattige og til værn for de rige. Det gælder naturligvis også, når det ikke er Schlüter, men Reagan, der inddrages i debatten.

Det var den slags ting, som Jørgen Peder Hansen, en socialdemokratisk kirkeminister, klart sagde i sin tid, ikke hører hjemme i kirken, for dér er ikke debat. Ingen i menigheden kan rejse sig og sige: hov, fru pastor, det protesterer jeg imod, jeg er ikke enig. Det er ikke et forsamlingshus, det er en kirke endnu – flere steder i hvert fald. All right, jeg mener, det med større klarhed skulle fremgå, at det ikke er forkyndelsesfriheden, vi herinde interesserer os for, for den lader vi de kirkelige kredse være med til at afgrænse. Vi interesserer os derimod for tjenstemandens ytringsfrihed, og vi skal måske nok have dyrket tjenstemandsloven engang igen og finde ud af, om det klart er præciseret, at en tjenstemand har nogle pligter her.

Men jeg må i øvrigt sige, at denne debat er ganske overflødig. Det eneste gode, der kommer ud af den, er det svar, ministeren har givet, for det kan være vejledende, men ellers er den ganske overflødig, fordi befolkningen for længst har taget stilling. Det fremgår af alle mulige tilkendegivelser, at det store flertal i befolkningen ikke ønsker, at præsterne skal bruge kirkens prædikestol til at forkynde politiske evangelier. Det fremgår ganske klart, og dermed har den gjort nytte.

Nu havde fru Margrete Auken på sin sædvanlige menneskekærlige og uhyre venlige måde nogle bemærkninger om min østtyske kirkepolitik. Jeg ved ikke, hvad det er – fru Margrete Auken kender nok mere til Østtyskland, end jeg gør – men i hvert fald kan jeg sige, at jeg ikke har drømt om, at vi skulle til at afskedige nogle præster, eller at vi skulle til at stramme nogle regler, nej, lad offentligheden dømme. Offentligheden er blevet vagtsom, offentligheden rundt omkring i landet følger nu, hvad forskellige præster, som de har haft lidt mistanke til, bruger talerstolen til. Så kan det godt være, at offentligheden reagerer på den måde, at man siger: den mand og den kvinde skal i

hvert fald ikke døbe mit barn og ikke konfirmer mine børn. Så kan det godt være, at præsten lærer at holde sig til det, der er opgaven, i stedet for at blande sig i de opgaver, som befolkningen har sat os politikere til at tage os af.

(Kort bemærkning).

**Tove Lindbo Larsen (S):**

Hr. Erhard Jakobsen har to gange citeret en tidligere socialdemokratisk kirkeminister. Jeg vil gerne citere, hvad der nøjagtigt er sagt i den forbindelse. Det drejer sig om Folketingstidende 1977-78, sp. 2009. Dér omtales først, som hr. Erhard Jakobsen siger det, at præster i deres prædikener og ved udførelsen af kirkelige handlinger principielt bør afholde sig fra at debattere aktuelle kirkelige stridsspørgsmål. Men så fortsætter Jørgen Peder Hansen, hvad hr. Erhard Jakobsen ikke gør. Jørgen Peder Hansen, tidligere kirkeminister, sagde:

»Men sagen er blot ikke så enkel endda, for det kan jo ikke nægtes, at der er visse spørgsmål, som, samtidig med at de er politiske, er af så fundamental menneskelig, etisk og kristelig betydning, at man ikke med rimelighed kan afskære præster fra at berøre dem.«

Jeg har ikke noget ønske om at gå ind i en konkret debat om en sag, der er talt om i 1977, endsige den sag, som hr. Erhard Jakobsen omtalte nogle gange i forbindelse med juleprædikenen. Men jeg har et ønske om, at man, når man citerer fra Folketingstidende, citerer på en sådan måde, at man får helheden med, og det er det, jeg har forsøgt at klargøre her.

(Kort bemærkning).

**Erhard Jakobsen (CD):**

Da jeg er i dyb overensstemmelse med fru Tove Lindbo Larsen med hensyn til at få det hele med, synes jeg, fru Tove Lindbo Larsen skulle have læst det allersidste, som Jørgen Peder Hansen sagde sammesteds:

»Noget andet er – og det kan da vist alle være enige om – at præster, hvis de kommer ind på sådanne spørgsmål, bør udvise almindelig ...«

Kunne jeg få formanden til at citere? Jeg har glemt mine briller. Det er det citat, det